

Л

о е

зија

У жиботу
има више
јосла за
женско срце
нејо за
мушку
јамеј

Љушко Рагобић

Р Cyr Regular

ЉУБИЧАСТИ ЈЕЖ ИЗ ФИЈОКЕ ХОЋЕ ДА
 ЊЕЦНЕ РЋАВОЋ МИША ЦОЊАЛА
 ЉУБИЧАСТИ ЈЕЖ ИЗ
 ФИЈОКЕ ХОЋЕ ДА ПЕЦЊЕ
 РЋАВОТ МИША ЦОЊАЛА
 1234567890
 !\$%&©®™ •°/÷* ,;:„ “”’?
 {[(< « ≤ - + = ± - — ≥ » >)]}

Ї
 Ј
 А

Што су ѿђ људи на обоме свијетју измислили, нишѿа се не може исѿоредити с ѿисмом. Пријатше љу или знаницу своме, који је на далеко преко дијелѿ свијетја, ѿслашти мисли своје на комаду арѿије; читашти, шѿо су друѿи ѿисали ѿрије дѿије и ѿаде ѿодина, и најисашти, да моѿу друѿи ѿослије неколико и ѿада ѿодина читашти; ѿо је наука, која ум љуцки ѿѿѿобо ѿребазилази, и моѿло би се реѿи, да је онај, који је ѿрѿи њу измислио, дио више Ђѿи неѿо човек. Писмо је ѿѿборило ѿуѿи уму љуцкоме, да се ѿриближи к Ђѿиу ѿо моѿуѿѿѿѿу своме. Оно је измишљено, од ѿрилике, ѿрије чеѿири и ѿаде ѿодина; и ѿослије своѿа ѿешкоѿа и чудноѿа ѿѿѿања ѿако је ласно ѿѿѿало, да данас на свијетју нема никакѿа занашѿа лакшеѿа од њеѿа; и ѿако се ѿо свијетју размложило, да данас у Еброји има народа, у којима нема човека, да не зна читашти и ѿисашти.

Вук Стефановић Караѿић
 Беч 1827.

8

Што су ѿђ људи на обоме свијетју измислили, нишѿа се не може исѿоредити с ѿисмом. Пријатше љу или знаницу своме, који је на далеко преко дијелѿ свијетја, ѿслашти мисли своје на комаду арѿије; читашти, шѿо су друѿи ѿисали ѿрије дѿије и ѿаде ѿодина, и најисашти, да моѿу друѿи ѿослије неколико и ѿада ѿодина читашти; ѿо је наука, која ум љуцки ѿѿѿобо ѿребазилази, и моѿло би се реѿи, да је онај, који је ѿрѿи њу измислио, дио више Ђѿи неѿо човек. Писмо је ѿѿборило ѿуѿи уму љуцкоме, да се ѿриближи к Ђѿиу ѿо моѿуѿѿѿу своме. Оно је измишљено, од ѿрилике, ѿрије чеѿири и ѿаде ѿодина; и ѿослије своѿа ѿешкоѿа и чудноѿа ѿѿѿања ѿако је ласно ѿѿѿало, да данас на свијетју нема никакѿа занашѿа лакшеѿа од њеѿа; и ѿако се ѿо свијетју размложило, да данас у Еброји

12

Што су ѿђ људи на обоме свијетју измислили, нишѿа се не може исѿоредити с ѿисмом. Пријатше љу или знаницу своме, који је на далеко преко дијелѿ свијетја, ѿслашти мисли своје на комаду арѿије; читашти, шѿо су друѿи ѿисали ѿрије дѿије и ѿаде ѿодина, и најисашти, да моѿу друѿи ѿослије неколико и ѿада ѿодина читашти; ѿо је наука, која ум љуцки ѿѿѿобо ѿребазилази, и моѿло би се реѿи, да је онај, који је ѿрѿи њу измислио, дио више

18

Што су ѿђ људи на обоме свијетју измислили, нишѿа се не може исѿоредити с ѿисмом. Пријатше љу или знаницу своме, који је на далеко преко дијелѿ свијетја, ѿслашти мисли своје на комаду арѿије; читашти, шѿо су друѿи ѿисали ѿрије дѿије и ѿаде ѿодина, и најисашти, да моѿу друѿи ѿослије неколико и ѿада ѿодина читашти; ѿо је наука, која ум љуцки ѿѿѿобо ѿребазилази, и моѿло би се реѿи, да је онај, који је ѿрѿи њу измислио, дио више Ђѿи неѿо човек. Писмо је ѿѿборило ѿуѿи уму љуцкоме, да се ѿриближи к Ђѿиу ѿо моѿуѿѿѿу своме. Оно је измишљено, од ѿрилике, ѿрије чеѿири и ѿаде ѿодина; и ѿослије своѿа ѿешкоѿа и чудноѿа ѿѿѿања ѿако је ласно ѿѿѿало, да данас на свијетју нема никакѿа занашѿа лакшеѿа од њеѿа; и ѿако се ѿо свијетју размложило, да данас у Еброји има народа, у којима нема човека, да не зна читашти и ѿисашти.

Вук Стефановић Караѿић
 Беч 1827.

6

Што су ѿђ људи на обоме свијетју измислили, нишѿа се не може исѿоредити с ѿисмом. Пријатше љу или знаницу своме, који је на далеко преко

36

P Lat Regular

ABCČĆDĐEFGHIJKLMNOPQ
RSŠTUUVWXYZŽ

abccčdđefghijklmnopqrsštuvwxyzž

É
brza vižljasta lija hoće da đipi preko
njuške flegmatičnog džukca!

Z
BRZA VIŽLJASTA LIJA HOĆE
DA ĐIPI PREKO NJUŠKE
FLEGMATIČNOG DŽUKCA!

1234567890

J
!%0\$%&©®™•°/÷*,:;„“”‘’?

A
{[((<«≤-+=±--—≥»>)]}

Što su god ljudi na ovome svijetu izmislili, ništa se ne može isporučiti s pismom. Prijatelju ili znancu svome, koji je na daleko preko bijelog svijeta, poslati misli svoje na komadu artije; čitati, što su drugi pisali prije dvije iljade godina, i napisati, da mogu drugi poslije nekoliko iljada godina čitati; to je nauka, koja um ljucki gotovo prevazilazi, i moglo bi se reći, da je onaj, koji je prvi nju izmislio, bio više Bog nego čovek. Pismo je otvorilo put umu ljuckome, da se približi k Bogu po mogućstvu svome. Ono je izmišljeno, od prilike, prije četiri iljade godina; i poslije svoga teškoga i čudnoga postanja tako je lasno postalo, da danas na svijetu nema nikakva zanata lakšega od njega; i tako se po svijetu razmložilo, da danas u Evropi ima naroda, u kojima nema čoveka, da ne zna čitati i pisati.

Vuk Stefanović Karadžić
Beč 1827.

6

Što su god ljudi na ovome svijetu izmislili, ništa se ne može isporučiti s pismom. Prijatelju ili znancu svome, koji je na daleko preko bijelog svijeta, poslati misli svoje na komadu artije; čitati, što su drugi pisali prije dvije iljade godina, i napisati, da mogu drugi poslije nekoliko iljada godina čitati; to je nauka, koja um ljucki gotovo prevazilazi, i moglo bi se reći, da je onaj, koji je prvi nju izmislio, bio više Bog nego čovek. Pismo je otvorilo put umu ljuckome, da se približi k Bogu po mogućstvu svome. Ono je izmišljeno, od prilike, prije četiri iljade godina; i poslije svoga teškoga i čudnoga postanja tako je lasno postalo, da danas na svijetu nema nikakva zanata lakšega od njega; i tako se po svijetu razmložilo, da danas u Evropi ima naroda, u kojima nema čoveka, da ne zna čitati i pisati.

Vuk Stefanović Karadžić
Beč 1827.

8

Što su god ljudi na ovome svijetu izmislili, ništa se ne može isporučiti s pismom. Prijatelju ili znancu svome, koji je na daleko preko bijelog svijeta, poslati misli svoje na komadu artije; čitati, što su drugi pisali prije dvije iljade godina, i napisati, da mogu drugi poslije nekoliko iljada godina čitati; to je nauka, koja um ljucki gotovo prevazilazi, i moglo bi se reći, da je onaj, koji je prvi nju izmislio, bio više Bog nego čovek. Pismo je otvorilo put umu ljuckome, da se približi k Bogu po mogućstvu svome. Ono je izmišljeno, od prilike, prije četiri iljade godina; i poslije svoga teškoga i čudnoga postanja tako je lasno postalo, da danas na svijetu nema nikakva zanata lakšega od njega; i tako se po svijetu

12

Što su god ljudi na ovome svijetu izmislili, ništa se ne može isporučiti s pismom.

Prijatelju ili znancu svome, koji je na daleko preko bijelog svijeta, poslati misli svoje na komadu artije; čitati, što su drugi pisali prije dvije iljade godina, i napisati, da mogu drugi poslije nekoliko iljada godina čitati; to je nauka, koja um ljucki gotovo prevazilazi, i moglo bi se reći, da je onaj, koji je prvi nju izmislio, bio više Bog nego

18

Što su god ljudi na ovome svijetu izmislili,
ništa se ne može isporučiti s pismom.
Prijatelju ili znancu svome, koji je na

36